

Flekket tyvbille

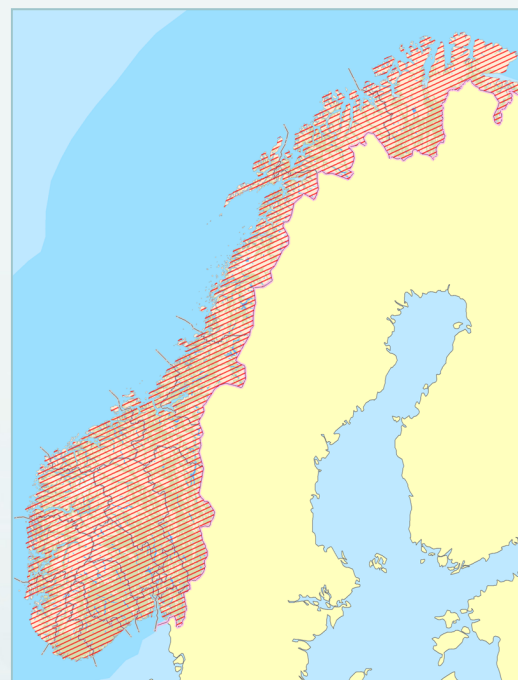
Ptinus fur

Fremmed art

Flekket tyvbille er en vanlig, dog sjelden tallrik, bille innendørs over hele landet. Den er varmekrevende og kan bare unntaksvis overleve utendørs. Billen kan i enkelte tilfeller gjøre skade på matvarer og i organiske samlinger, som for eksempel herbarier og gamle bøker, men blir vanligvis ikke definert som en alvorlig skadegjører.

Status
Risikovurdering 2012: Lav risiko (LO)

Flekket tyvbille kan trives innendørs over hele landet

Kjennetegn

Flekket tyvbille er en brun bille med utpregete lange, slanke ben og antenner, spesielt hos hannen. I tillegg til kortere ben og antenner, har hunnen en mer oval, nesten eggliknende form. Bryststykket har en avrundet sekskantet form, med to gulhvite hårflekker som danner en 'V'. Skutellum (det lille området på oversiden ved roten av bakkroppen) er tett og lyst behåret. Bakkroppen har på hver dekkvinge to mer eller mindre avgrensede hvite felt, derav navnet flekket tyvbille.

Kjønnene er nokså ulike. Hannen er mer parallell i formen enn hunnen. Han har antenner som er lengre enn kroppen, mens hunnens antenner er kortere enn kroppens lengde. Benene hos hannen er lengre og slankere enn hos hunnen og han har en spore nederst på bakre leggben, noe som hunnen mangler. Lengden på dyret varierer fra ca 2,5 til drøyt 4mm.

I Norge er det to arter som kan forveksles med flekket tyvbille. *Ptinus raptor* klarer seg godt utendørs, ligner på flekket tyvbille men skiller enkelt fra denne ved at førstnevnte har en større skinnende grop på bryststykket som flekket tyvbille mangler. Australsk tyvbille (*Ptinus tectus*) skiller fra flekket tyvbille ved at behåringen på dekkvingene er ensfarget.

Utbredelse

Flekket tyvbille er vanlig innomhus over hele landet, men blir sjelden tallrik.

Biologi

Flekket tyvbille er ikke kresen i matveien. Den eter all slags tørr mat, fra tørket kjøtt, korn-varer, kjeks, tørket frukt og tørrmelk til å kunne gjøre skade på utstoppede dyr, herbarier og insektsamlinger. Den er lyssky og sees derfor

sjelden. Den trives spesielt godt i matskap og andre mørke rom innendørs.

Gjennomføring av livssyklusen krever minst 10 grader celsius og minst 50 % relativ luftfuktighet. Ved bedre betingelser (over 20 grader og 70 % relativ luftfuktighet) kan flekket tyvbille ha to generasjoner hvert år, ellers normalt en generasjon per år.

Bestandsstatus

Flekket tyvbille er en varmekjær art som normalt ikke vil kunne overleve vinteren utendørs i Norge. Mennesket er således viktig for utbredelse og spredning. Den gjør vanligvis ikke større skade. Normal rengjøring er oftest alt som skal til for at arten forsvinner. I museums-samlinger kan arten derimot gjøre større skade, spesielt i tørre samlinger som bibliotek, herbarier, insektsamlinger og utstoppede dyr.

Referanser

Hansen, V. 1951. Biller XIV. Clavicornia 2. del og Bostrychoidea. Danmarks Fauna 56.

Ottesen, P. 2006. Flekket tyvbille (*Ptinus fur*). Artsfaktablad Folkehelseinstituttet.

Lenker

http://www.bba.bund.de/nn_810482/DE/Home/pflanzen__schuetzen/vorratsschutz/schadtiere/kaefer/Kr_C3_A4uterdieb_20_28Ptinus_20fur_29.html

<http://www.entomologi.se/hexapoda/coleoptera/tjuvbaggar.html>